

Sosyalist Liseliler

Yeni Bir Cumhuriyet
İçin
Biz De Varız!

Merhaba

Sıra arkadaşlarımız, liseli gençlik olarak çıkarttığımız Sosyalist Liseliler dergimizin 30. sayısı sınıflara ve meydanlara çıkıyoruz.

Ülkemizin içinden geçtiği süreç, siyasi iktidar ve düzen açısından bir fiyasko niteliği taşıyor. TÜGVA'nın devlet kurumları içerisindeki durumu ve yolsuzlukları açığa çıkıyor. Birileri 1500 adet bedava uçak bileti alırken, birileri her gün ekonomik krizin etkisiyle geleceksizliği, işsizliği ve yoksulluğu derinden yaşıyor. Ülkemizdeki durumun liselerimize yansımaları her geçen gün daha da artıyor. Bu sistem, parasız ve eşit; laik ve bilimsel bir eğitimin önünü gerici, piyasacılık ve geleceksizlikle kapatıyor.

Kadın katillerine iyi hal ve tahrik indirimi uygulandığı, İstanbul Sözleşmesi'nin kaldırıldığı, kadınların ikinci sınıf vatandaş yerine konulduğu ülkemizde kadın cinayetleri artmaya devam ediyor. Daha geçtiğimiz ay Denizli'de bir kadın yurttaş, Şebnem Şirin evinde ölü bulundu.

AKP-MHP iktidarı gün geçtikçe güç kaybediyor. 1923'te kurulan cumhuriyetin değerlerini tasfiye edip, ülkemizin daha neo-liberal, vahşi, kapitalist ekonomi politikalarıyla buluşmasını sağlayan, Türkiye'yi tarikat ve cemaatler ülkesine döndüren ve "2. Cumhuriyet'i" kurduğunu söyleyenler, 20 yılın sonunda iktidarını korumak için her türlü adımı atıyor. Irak ve Suriye gibi komşu ülkelerin topraklarında askeri operasyonlar için tezkere çıkartabiliyor, gerici ve milliyetçi demagojiyi arttırmaya devam ediyorlar.

Düzen muhalefeti ise Millet İttifakı (CHP, İYİP, SP, GELECEK, DEVA) ve HDP'nin öncülüğünü yaptığı Demokrasi İttifakı olarak cisimleşmeye başlasa da aslında ülkenin gerçek sorunlarını çözebilecek bir program ortaya koyamıyor. Sermayeden, gerici, emperyalizmden yana olanların, emek, laiklik ve bağımsızlık demeyenlerin halkın sorunlarını çözmesi beklenemez. Gençliğin de sahte umut tacirliğine karnı tok olmalıdır.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda kopartılan tüm şamata ve gümbürtünün gizleyemediği şeyin kendisi "yeni bir cumhuriyet" için mücadele edilmesi gerektiğidir. Cumhuriyet bugün ülkemizde sadece tabelada kaldı. Cumhuriyetin anlamı halkın kendi kendini yönetmesidir ve bugün ona gerçek anlamını ancak sosyalist sistem kazandırabilir. Emekçi halk kendi kaderine kendisi hükmetmeli, kimseden bir şey beklememelidir.

İşte bu koşullarda liseli gençlik olarak bizler, umutla sosyalizm mücadelesini liselerimizde inşa ediyoruz. Dergimizle beraber fikirlerimizi sıra arkadaşlarımıza taşıyor, güçleniyoruz. Liseli gençliğin dergisi Sosyalist Liseliler'in 30. sayısı işte tam bu inatla, inançla ve umutla çıkıyor. Şimdi umudu daha da büyütmenin, Sosyalist Liseliler olarak liselerde örgütlenmenin zamanıdır!

İçindekiler

Günlerin Bugün Getirdiği.....	3
Memleket - Bize Sosyalist Cumhuriyet Gerek!.....	4-5
Eğitim - Gericilik ve Piyasacılık Kısacasında Eğitim.....	6-7
Kızıl-Kara - Kızıl: Sosyalist Cumhuriyet, Kara: Burjuva Cumhuriyeti.....	8-9
Anlatıyoruz - Neden Örgütlü Mücadele? Alternatif Değil Zorunluluk.....	10
Anlatıyoruz - Emperyalizm Nedir? Emperyalizme Neden Karşıyız?.....	11
Tarihten İzler - Ekim Devrimi: Hatıra Değil Kılavuz!.....	12-13
Sizden Gelenler - 25 Kasım: Kadınların Eşitliği İçin	14
Kültür Sanat - Ne Okumalı? Ne İzlemeli?	15

 sosyalistlise

 sosyalistliseliler

 sosyalistlise

 0533 424 5334

Günlerin Bugün Getirdiği...

AKP'li Kahraman'ın laikliğe karşı mücadelesi sürüyor. Anayasa'nın ilk dört maddesine itirazı olmadığını söyleyen eski Meclis Başkanı AKP'li İsmail Kahraman, buna rağmen bir kez daha laikliğe karşı çıktı. Kahraman, "Laiklik kelimesi çok değişik. Her parti kendini laik görüyor. Peki bu laiklik ne? Laiklik ileri sürülerek partiler kapatılıyor, laiklik ileri sürülerek hürriyetler engelleniyor. Ben diyorum ki laiklik olmasın" dedi.

Taliban'ın rektöründen kadınlara yasak. Kabil Üniversitesi'nin Taliban tarafından atanan yeni rektörü, kadınların öğretim görevlisi veya öğrenci olarak üniversitelerde yer almasını süresiz olarak yasakladı.

Adana Milli Eğitim Müdürlüğü'nün ihalelerine fesat karıştırıp devleti 60 milyon TL zarara uğrattıkları gerekçesiyle tutuklanan ve operasyondan bir gün önce görevden alınan İl Milli Eğitim Müdürü Veysel Durgun'un müteahhitlerden topladığı yaklaşık 1 kilo altınla kaçarken otoyolda yakalandığı ortaya çıktı.

İstanbul Boğazı'nda Sarayburnu'na demirleyen emperyalist ABD'nin USS Mount Whitney' adlı amfibi komuta kontrol gemisine karşı komünistler harekete geçti. Türkiye Komünist Hareketi (TKH) üyeleri tarafından sabah saatlerinde Galata Köprüsü'ne "YANKEE GO HOME! ABD DEFOL!" yazılı bir pankart asıldı. TKH'den eyleme ilişkin yapılan açıklamada "Komünistler emperyalist saldırganlığa ve Türkiye'nin buna ortak edilmesine asla izin vermeyecek. Kahrolsun ABD emperyalizmi!" denildi.

B
U

B
Ö
Y
L
E

G
İ
T
M
E
Z

Halkın Enflasyonu araştırması: Gıda fiyatlarında artış yüzde 37,6 Birleşik Kamu-İş Konfederasyonu'nun Ar-Ge birimi KAMUAR'ın, halkın en fazla tükettiği 76 gıda maddesinden oluşan bir sepeti esas alarak yaptığı 'Halkın Enflasyonu' araştırmasının Ekim 2021 sonuçları açıklandı. Buna göre; ekimde gıda fiyatlarında bir önceki aya göre yüzde 7 oranında artış yaşanırken, son bir yıllık artış ise yüzde 37,6 olarak açıklandı.

Fuat Oktay yurt bulamayan öğrencileri hedef aldı. Ülkede barınma konusu bahane edilerek öğrenciler üzerinden bir oyun sahnelenmek istendiğini söyleyen Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay, "Öğrenci olmayan ya da yurt başvurusu dahi yapmamış yasadışı terör örgütleri ile bağlantılı toplulukların, parkta, bahçede toplanıp çıkardığı kuru güdültüyle tüm gayretlerimizin gölgelenmesine izin vermeyeceğiz" dedi.

Seçmeli dersler zorunlu din dersine dönüştü! Sarıgazi Anadolu Lisesi'nde seçmeli dersleri öğrenciler seçemedi, idare din dersini zorunlu kıldı! Sarıgazi Anadolu Lisesi'nde seçmeli ders adı altında öğrencilerin seçmemesine rağmen Kur'anı Kerim, Peygamberimizin Hayatı ve Temel Dini Bilgiler dersleri diğer seçmeli dersleri verecek kadro açığının olması sebebiyle okul idaresi tarafından zorunlu tutuluyor.

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) tarafından düzenlenen "Karanlıktan Aydınlığa Türkiye'nin Sol Seçeneği Ne Olmalı" başlıklı "Yeni Bir Cumhuriyet Konferansları" başladı. Türkiye'nin dört bir yanında gerçekleştirilecek oturumların ilk üçü İstanbul'da Kadıköy, Kartal ve Sancaktepe'de gerçekleşti.

BİZE SOSYALİST CUMHURİYET GEREK!

***Dörtnala gelip Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısırak başı gibi uzanan
bu memleket, bizim.***

***Bilekler kan içinde, dişler kenetli,
ayaklar çıplak
ve ipek bir haliya benziyen toprak,
bu cehennem, bu
cennet bizim.***

30. sayımızın "Memleket" kısmında memleketin genel bir değerlendirmesini yaparken komünist şair, yoldaşımız Nazım Hikmet'in dizelerini başa yazarak başlayalım.

20 yıla yaklaşan iktidarının belki de son günlerini yaşayan AKP'nin ülkemize verdiği hasar akıl almaz bir büyüklüğe ulaştı. Piyasacı, gerici ve işbirlikçi politikaların verdiği zararlar asla küçümsenmemelidir. Bugün ise şu açık olarak görülmekte; devletin artık iktidarın ömrünün uzun olmadığı düşüncesiyle birlikte ortaya çıkan tüm pislikler, yolsuzluklar AKP'yi daha da sıkıştırmaktadır. Bu sıkışmanın yanı sıra AKP'nin gideceğine dair olan düşünce yolsuzluklar silsilesini katmerlenerek arttırmaya devam edeceğinin sinyallerini vermektedir. Çünkü zaten gidiyoruz, son bir vurgun daha yapalım

derdine düşmeleri muhtemeldir. "AKP kesinlikle gitmelidir, başkanlık sistemi kesinlikle değişmelidir." kesinlikle doğrudur ama yetmez!

Ekonomi

2002'den bu yana Türkiye'nin zenginleri her yıl daha da zengin hale gelmektedir. faiz-kur-enflasyon ilişkisi üzerinden iyi bir değerlendirme yapmak yerine şunu ilk önce ortaya koymalıyız. Emekçi sınıfın toplam gelirden aldığı pay 19 yıl içerisinde azalırken, zengin sınıfın toplam gelirden aldığı pay sürekli artan bir eğilim göstermiştir.

Yabancı sermayeyi ülkeye çekmek üzerine kurulan yüksek faiz politikasıyla birlikte 10-15 yıl boyunca ülke ekonomisi büyük krizlerden sıyrılmaya çalışmıştır. Bugün ise tam tersi bir politika ile faizi düşürmektedir. Doğal şartlarda ekonomik olarak bu olayları incelemek ve sonuçlarını kestirmek söz konusu iken, bugün pandeminin ekonomiye verdiği olağandışı etki ile değerlendirmek doğru olacaktır. Faizleri düşürmek tüketimi ve yabancı paranın değerini arttıran bir etkiye sahiptir. Fakat Türkiye için böyle olması mümkün değil. İmalat gibi önemli bir

sektörün tüm sektörler arasındaki pay Türkiye'de çok düşüktür. İmalatın düşük olması tüketim mallarında dışarıya bağımlılığımızı arttıran bir unsurdur. Bu sebeple faiz düşürme politikası bugün yabancı parayı arttırıp tüketimi sınırlamaktadır. Faiz düşürmenin ülkedeki para değerinin düşmesi sebebiyle ihracatı arttırma etkisini göz önüne aldığımızda yeterince üretmediğimiz için çok bir anlamı olup olmayacağı tartışmalıdır.

Bugün yıl sonuna doğru giderken emekçi halk ve bizler açısından bir değerlendirme yapılacak olursa asgari ücretin miktarında yapılacak bir değişiklik çok kısa süreli bir önem taşıyor. Çünkü döviz-enflasyon etkisi ile birlikte yapılan zam bir anlam ifade etmeyecektir. Etse bile daha sonra tekrardan aynı etkiyle eriyecektir.

Muhalefet kanadı dahil olmak üzere düzenin verdiği vaatlere kanmak dışında bir seçeneğe ihtiyaç giderek artmaktadır!

Tüketilen malların değerinin artması, elimizdeki paranın değerini yitirmesi ve bunlarında ötesinde bizlerin bu şartlar altında yaşamamız bugün devleti yönetenlerin umurlarında değil.

Yönetenlerin değişmesi Cumhuriyet İttifakı'nın yerini Millet İttifakı'nın alması demek de değildir.

Yukarıda bahsettiğimiz gelir adaletsizliğinin arttığı tabloyu değiştiren ya da tarafını patronlardan ve emperyalistten seçmeyen bir tarafın iktidarında ancak yönetenlerin değiştiğini söylemek mümkündür.

Emekçi sınıfın bu ekonomik tabloya mahkumiyeti merkez sermayenin yönelimlerinin yansımaları üzerinden okunduğunda yaşadığımız toplumsal süreçlerin nedenlerini daha iyi kavrarız. Bugün Türkiye'de önümüzdeki dönem iktidarda kim olursa olsun merkez sermayeyi karşısına almadığı sürece emekçi sınıfa, gençlere, kadınlara vaat veremez. Bu vaatler verilse ve gerçekleştirilse bile salt kazanım olarak görüp hareket etmemek bizi tekrar hasta edecektir. O sebeple bugün düzen muhalefetinin vaatleri de köktenci, emekten, laiklikten ve anti-emperyalizmden yana olmadıkça yetmez!

Düzenin ittifaklarının dışında sosyalizmin sesini yükseltecek bir ittifak gerek!

Gençlik

Bugün Türkiye gençlere yetmemektedir, dar gelmektedir. Türkiye'de kapitalist-emperyalist sistemin bugün Türkiye'deki gençlere sunduğu tablo memnuniyetsizlik, kaçış, apolitizm ve bireycilik gibi yine bu sisteme özgü düşüncelere itmekte ve iki yanlı bir çıkar gütmektedir.

Tüm bu düşüncelere itişin altında ülkenin ekonomik durumu, AKP'nin tüm eğitimdeki gericiliği ve başarısızlığı yatmaktadır hatta bunun da ötesinde bugün merkez sermayenin kâr oranlarını arttırmak istemesi Türkiye'de bir niteliksizlik, düşük refah yaratmaktadır. Zenginliklerine zenginlik katan bir kesim varken çoğu ülke bu sistemde kötü yaşam koşullarına mahkûm edilmektedir.

Ülkemizin kalkınması, gençliğin kurtuluşu için sermayenin tüm unsurlarının karşısında bir programa ihtiyaç çok belirgin hale gelmiştir.

Bu program AKP'nin yıktığı cumhuriyetin de ötesinde, tüm toplumsal dinamikleri kapsayan tarihin çarklarını ileriye doğru götürecektir. Sosyalist Cumhuriyet programıdır.

AKP'nin yıktığı cumhuriyetin de ötesinde, yeni bir cumhuriyet sunulmalıdır.

Patronlar için değil emekçilerin tarafında olmalıdır.

Gericiliğe karşı laikliği başa yazmalıdır.

Emperyalizm işbirlikçiliğine karşı tam bağımsızlığı savunmalıdır. Gençlere eşit, parasız, laik ve bilimsel bir eğitim sunulmalıdır.

Bu program etrafında emekçiler, ilericiler, yurtseverler, gençler, kadınlar toplanmalı ve bizlerin arzuladığı, insanca yaşayacağımız yeni bir ülke mücadelesi yükseltilmelidir.

Türkiye'deki sosyalistlerin önümüzdeki dönemki bu değerler etrafındaki çıkışına en çok ihtiyacı olan toplumsal dinamiklerden biri de liseli gençliktir.

Geleceğimizi çalanlara karşı verdiğimiz mücadelenin etkisini arttıracak bu tarihsel zorunluluğun ortaya konması gerek.

Liseliler olarak tarihin bu noktasında üzerimize düşen görev için biz de varız.

Liselerden mahallemize, fabrikalara, atölyelere, işyerlerine, neredeyse orada sosyalizmin, eşitliğin, bilimin, aydınlanmanın sesini yükseltmek, ülkenin umudu olmak, hakkettiğimiz memleketi kurmak adına mücadeleyi yükselteceğiz!

“Ülkemizin kalkınması, gençliğin kurtuluşu için sermayenin tüm unsurlarının karşısında bir programa ihtiyaç çok belirgin hale gelmiştir.”

GERİCİLİK VE PİYASACILIK KISKACINDA EĞİTİM

Türkiye’de eğitimden bahsederken gericiliği ve piyasacılığı başa yazmak yanlış olmayacaktır. AKP’nin kindar ve dindar nesil yetiştirme projesi olan imam hatipler, kız ve erkek öğrencileri birbirinden ayırarak karma eğitime son veren tarikat ve cemaat yurtlarının yaygınlaşması ve gençliğin bu okullara mahkûm edilmesi; sorgulamayan, itaatkâr, ümmetçi bir toplum oluşturma arzusunda olan iktidarın eğitim sisteminde yaratmış olduğu bu denli gerici dönüşümler, gençliği kapsayarak kendi geleceğini inşa etmeye yönelik attığı adımlardan biridir. Tüm bunlarla birlikte liseli gençlik, TÜGVA, TÜRGEV, Ensar Vakfı, Ülkü Ocakları gibi tacizci, laiklikten ve bilimsellikten uzak, bağnaz, dogmatik vakıf ve cemaatlere teslim edilmiştir.

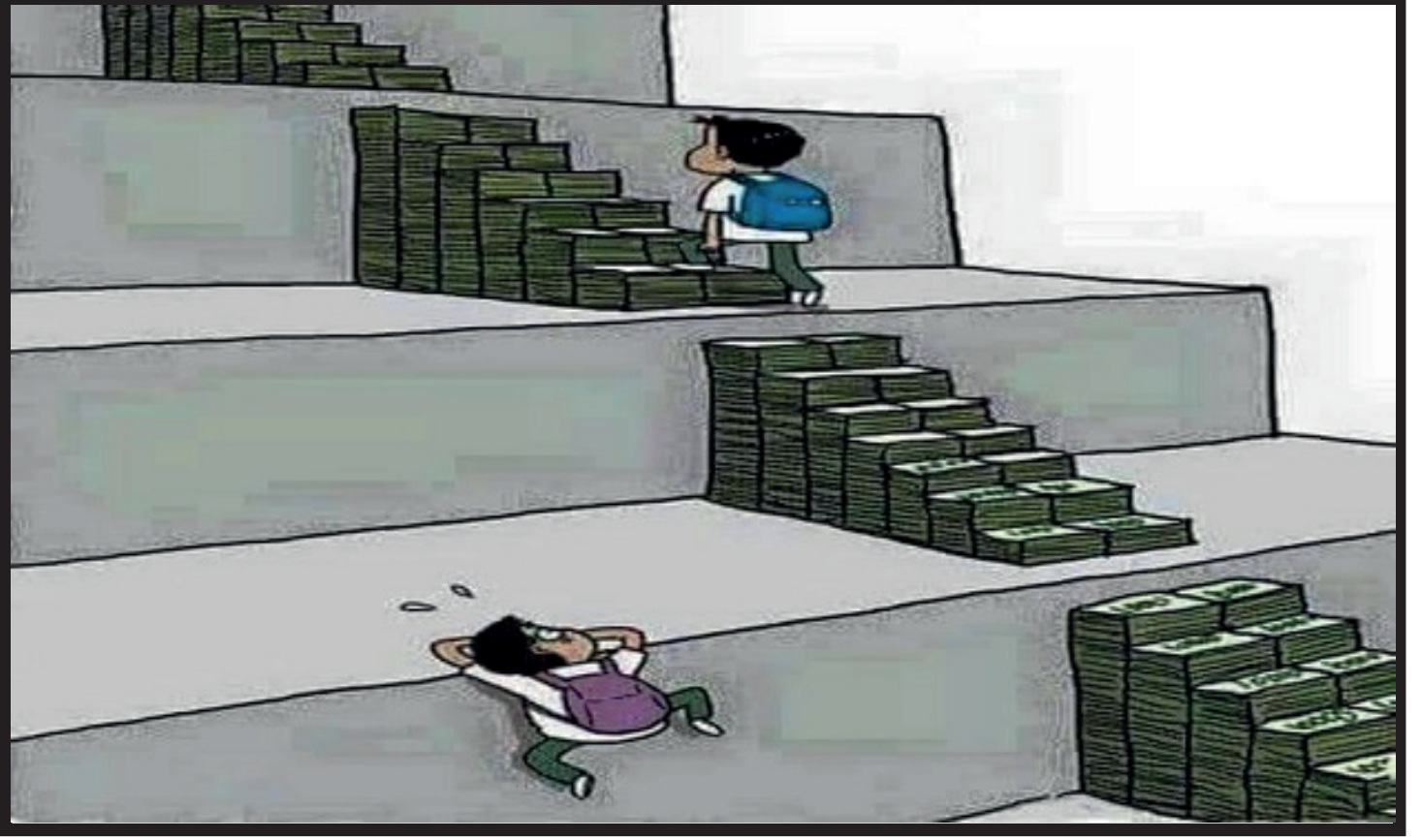
Gericiliğin hüküm sürdüğü eğitim sistemi aynı zamanda piyasacılığın kurbanı olmuştur. Piyasaya terk edilen öğrencilere öğretici olmayan, ezber odaklı, rekabetçi bir biçimde sınavlara hazırlarken başarısız olmaları durumunda ya imam hatip liselerine ya da özel okul patronlarının temel liselerine tercih yapması dayatılıyor. Eşit olmayan ve parası olanların iyi bir eğitim alabildiği bu düzen gençliğe geleceksizlikten başka bir seçenek sunmıyor. Okulların temizliği için öğrencilerden zorla para toplanan, staj defterlerinden önlüklerimize kadar para için öğrencilere baskı kuran MEB, lüks koruma araçları kiralamak için ihaleye giriyor. Çeşitli dernek ve vakıflarla protokoller imzalıyor. Eğitimi bir sektör haline getirenler, bizleri müşteri olarak görüp yandaşlarına para aktarırken en temel ihtiyacımız olan eğitim baştan aşağıya piyasacı anlayışla kuşatılmıştır.

“Eğitim, gerici mi yoksa piyasacı mı?” derken aslında birbirini tamamlayan unsurlarıyla bir bütünsellikten söz ediyoruz. Bunu söylerken de gericilikten kaçan birçok gencin, anne ve babanın mecburen çocuklarını teslim ettiği okulların da piyasa içinde olduğunu

vurgulamış oluyoruz. Yani gençlik ya yobazın karanlığına itiliyor ya da paranın saltanatına tutsak oluyor.

Eğitimdeki dönüşümlerin bir ayağı da meslek liseleri üzerinden şekilleniyor. Bugün, meslek liseli öğrenciler ucuz iş gücü olarak görülmektedir. “Meslek Lisesi Memleket Meselesi” sloganıyla sermayenin resmî kurumlarla düzenlediği kampanyalar, özel meslek lisesi açacak iş adamlarına öğrenci başına 8 bin liraya varan teşvik verilmesi, bütün bunlar ucuz, nitelikli çocuk işçiler yaratmak içindir. Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer yaptığı yazılı açıklamayla, 2021 yılının ilk 9 ayında meslek liselerindeki üretim üzerinden 418 milyon 591 bin TL elde edildiğini açıkladı.

Meslek liselerinden elde edilen bir diğer gelir kaynağı da “staj” adı altında sermayeye ucuz iş gücü olarak pazarlanan öğrenciler. Staj yerlerinde öğrenciler birer işçi gibi ağır koşullarda çalıştırılıp düşük ücretler almaktadır. Staj uygulaması eğitim sistemi kapitalizmin çıkarlarına göre şekillendiğini göstermektedir. Bu çıkarlar doğrultusunda patronlar, genç işçileri sömürmektedir. MEB ise her fırsatta patronlarla iş birliği yaparak bizleri sermayenin kucağına itmektedir.

Pandemide Uzaktan Eğitim Fiyaskosu

Fabrikaları ve alışveriş merkezlerini kapatmaktan kaçınan iktidar, pandemide eğitim kurumlarını kapatmaktan çekinmedi. Bu dönemde altyapı yetersizliklerinden ötürü EBA sistemindeki aksaklıklar nedeniyle 6 milyon çocuğun eğitime ve öğretime ulaşamaması görmezden gelinirken; internetin, tabletin, bilgisayarın, televizyonun olmadığı evlerde çocukların nasıl eğitim alacağını da önemsemediler. Özel okulları olan Milli Eğitim Bakanı'nın ticari yaklaşımı sonucu imkânı olanlar çocuklarını özel okullara yolladı. Fakat özellikle işçi, emekçi ailelerin çocuklarının eğitime ulaşması için değil, adeta eğitimsiz kalması için çaba harcandı. Köylerinde internet sorunundan kaynaklı eğitime ulaşmak için

köyün kilometrelerce uzaklığına tırmanan ortaokul ve lise öğrencilerini gördük. Bununla da sınırlı kalmadı EBA'ya erişebilmek için çatıya çıkan ilkökul öğrencisi çatıdan düşerek hayatını kaybetti. Eğitimdeki eşitsizlikler, milyonlarca öğrencinin gelecek kaygısını derinleştirdi.

Liselerin tekrar açılmasıyla birlikte okullarda gericilik ve piyasacılık tam boy devam ediyor, eşitsizlikler katlanarak artıyor. Seçmeli ders adı altında zorunlu din dersi dayatması, velilerin ve öğrencilerin cebini yakan kantin fiyatları, pandemide altyapı yetersizliğinden dolayı ortaya çıkan ders açıklarını kapatmak için ek ders almak ya da dershanelere yazılmak durumunda kalmak... Bir de AKP, pandemi sürecinde eğitimde yaşanan tüm aksaklıklara

rağmen hala bizleri gerekli önlemler alınmadan derslere sokarak geleceğimizle oynayıp, hayatımızı hiçe sayıyor.

Gençliğin yaşadığı tüm bu eşitsizlikler ve geleceksizlik özünde bir düzen sorunudur. Kapitalizm var olduğu sürece bu sorunlar daha da derinleşecek, her gün bir yenisi eklenecektir. Yıllardır bizlere söylenen "kendini kurtar", "her koyun kendi bacağından asılır" sözleri bugün boşa düşmüştür. Bu düzen neresinden tutsak elimizde kalmaktadır. Ancak bizleri sürüklediklerini geleceksizlik çemberini aşmak bizim elimizdedir. Eşit, parasız, ulaşılabilir, laik ve bilimsel; gericilerin ve piyasacıların olmadığı yeni bir eğitim için, yeni bir ülke mücadelesini yükseltmeli, geleceğimizi kazanmalıyız!

Kızıl: Sosyalist Cumhuriyet Kara: Burjuva Cumhuriyeti

Cumhuriyet, kelime anlamı; egemenliği tanrı, padişah ve onların gölgesinden alıp halka vermektir. Köleci toplumlardan beri var olan ve burjuva devrimleriyle birlikte tekrar can bulan bir devlet biçimidir. Egemenliği dönemde egemen sınıf olan feodal beyler, kilise ve kraliyetin elinden alarak halklara veren bir biçim.

Tarihsel olarak toplumsal devrimlerin, toplumları bir öncekinden daha ileriye taşıdığı somut bir durumdur. Burjuva devrimleri, dönemselliğe göre bir ileriye görmüş ve sonrasında gericileşmiş devrimlerdir. Halkları feodaliteden kurtarmış, egemenliği kısmi olarak halklara vermiştir. Bununla birlikte seçim sistemi oturtulmuş, kadın-erkek, soylu-köylü, işçi-patron kısacası tüm zümreler oy kullanabilme hakkı kazanmıştır.

Fransız Devrimi

Fransız devrimi, burjuvazinin işçi sınıfı ile Fransız feodalitesini yıktığı Fransız halklarının yeni kazanımlar elde ettiği, tarihte bir dönüm noktası ve ilerici devrimlerin atası olarak söylenebilecek bir devrim. Solculuk-sağcılık kavramları bu dönemde ortaya çıkmış, kralın solunda

ilerici, devrimci, cumhuriyetçiler yer alırken sağ tarafında gerici, biatçı ve dinciler yer almaktaydı. Fransız parlametosunda üç zümrenin yönetimde söz sahibi olma hakkı vardı, kilise, krallık ve aristokrasi. Durumdan rahatsızlık duyan burjuvazi üretim araçlarının sahibi olmasına rağmen söz sahibi olmamasını eleştiriyor ve yönetenler arasında olmak için çabalıyordu. Bu modernleşme hareketi sonucunda, kraliyet yıkılmış, cumhuriyet kurulmuş, halklar yeni kazanımlar elde etmiştir.

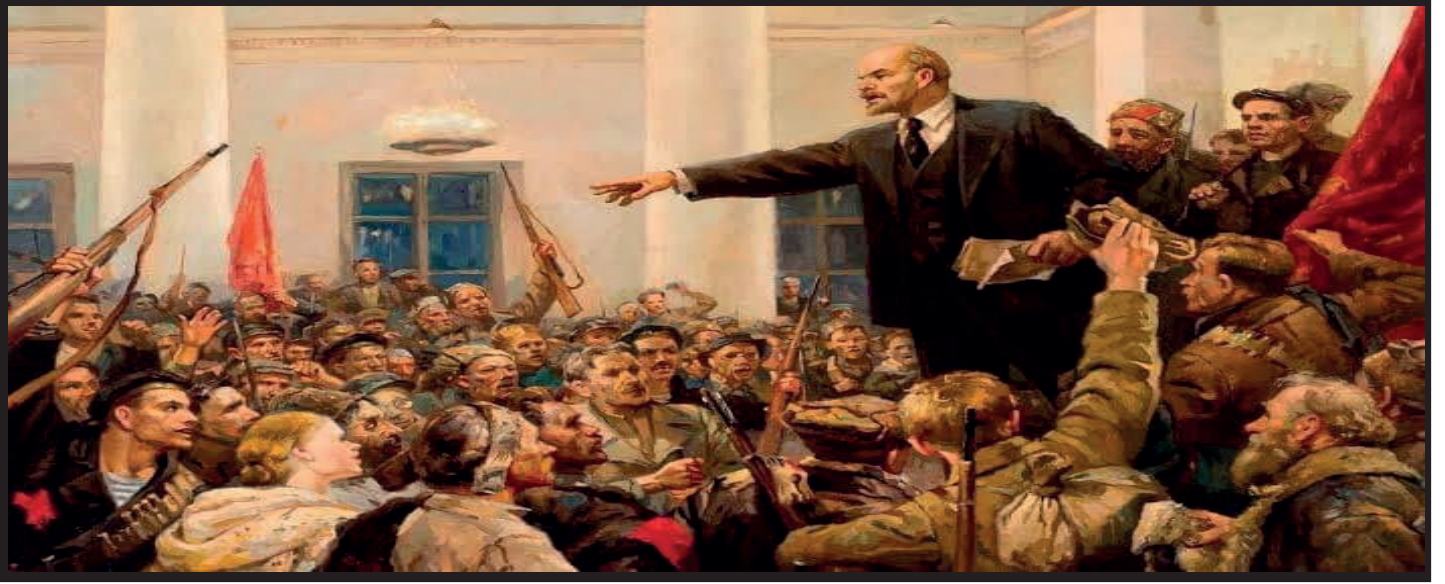
Devrim sürecinde burjuvazinin demokratik bir ortam oluşturma misyonu zorunludur, proletarya bu durumdan sonra kendi asli görevi ile baş başa kalacaktır. Fakat bu ana kadar proletarya 'ilerici burjuvazi'ye destek olmak zorundadır. Bu destekle birlikte aslında monarşi kalıntıları temizlenecek, yeni bir süreç açılacaktır. Burjuvazinin kendi cephesinden cumhuriyet kavramının anlamı oluşuyor. Emek-sermaye çelişkisi ve çatışması açısından ilk olarak işçi sınıfının kendi meşru talepleriyle "er meydanına" çıkıyor. Bu meşru siyasi talepler, elde silahlı burjuvazi tarafından yenilgiye uğrattılıyor. Burjuvazi kendi devriminde gericileşiyor.

Yazımızın bu bölümünde kokuşmuş burju-

va cumhuriyetinin, sosyalist cumhuriyet karşısında nasıl geri kaldığını, bir sınıfın diğer sınıfı ezmesi için bir araç olduğunu paylaştık.

1923 Cumhuriyet'i ilkesel olarak yok oldu. AKP hamaset siyasetini daha rahatlıkla yaptığı başkanlık rejimini Türkiye halklarına dayattı. Bunun sonrasında oluşan ekonomik kriz, siyasi kriz ortaya çıktı. 1923 Cumhuriyet'inin son kalıntıları da tasfiye edilmeye çalışılırken AKP "yerli ve milli" rejimini Türkiye halklarına baskı ve zorbalıkla kabul ettirmeye çalışıyor. Kapitalizmle başlayan geçinememe problemi 21. yüzyıl Türkiyesinde daha da derinleşmeye başlıyor. Ekonomik kriz almış başını gidiyor. Türk lirası gün geçtikçe değer kaybederken sağcı iktidar üç maymunu oynuyor ve "ekonomimiz şahlandı" naraları atıyor. 2. Cumhuriyetle birlikte eğitim iyice niteliksizleştiriliyor ve okullarımız birer ticarethane haline çoktan getirildi bile. Bugün güç kaybeden AKP'nin içinde çatırdamalar meydana geliyor. Bürokraside yozlaşmalar iyice başvermeye başlarken sağcı AKP ve 2. Cumhuriyet'i günden güne güç kaybetmeye devam ediyor.

Peki umut kim? Sağcı iktidardan daha sağcı olan muhalefet ve onun çözümleri mi, yeni bir cumhuriyet kavgası mı?

Burjuva cumhuriyetinde, burjuvazi devletin her konumunda kendisi için çalışan ve kendisine sınımsız bağlı olan büro elemanları, askerler, polisler gibi memurları bulundurulur.

Sosyalist cumhuriyette, büro personelleri, askerler, polisler gibi memurlar sadece halklara hizmet verirler.

Burjuva cumhuriyetinde, ulusların anadilleri güvence altında değildir, eşit yurttaşlık hakları yoktur, devlet seküler değildir ve azınlıkları göz etmez.

Sosyalist cumhuriyette, ulusların anadillerinde eğitim görülür, anadilleri devlet tarafından güvence altına alınır, devlet sekülerdir, dini hiçbir amaç için kullanmaz ve bireysel olduğunu savunur. Ulusların eşit yurttaşlık hakları vardır ve devlet güvencesi altındadır.

Burjuva cumhuriyetinde, laiklik uygulanmaz. Toplumun dini inancı her noktada sömürülür, din, kültür üzerinden hamaset siyaseti yapılır.

Sosyalist cumhuriyette, laiklik tamamen uygulanır, toplumlar dini inançlarından ötürü ötekileştirilmez, hedef gösterilmez. Her dine eşit yaklaşılır.

Bu durumun kültürel yansımalarını ise tek Burjuva cumhuriyetinde, işsizlik vardır ve burjuvazi bunu hak talep eden işçi sınıfına karşı sonuna kadar kullanır. "Dışarıda tonlarca işsiz var" diyerek işçileri işten kovmakla tehdit eder.

Sosyalist cumhuriyette, devlet her yurttaşına iş hakkı sağlar ve bu çalışma hakkını anayasal olarak güvence altına alır.

Burjuva cumhuriyetinde, işçilerin mezarda emekli olması istenir, emekli maaşı yetmez. Emekli olduktan sonra bile çalışmak durumunda bırakılırlar.

Sosyalist cumhuriyette, işçiler iş zararına göre erken yaşlarda emekli olabilir ve sosyal güvence hakları devlet tarafından garanti altına alınır.

Burjuva cumhuriyetinde ulaşım ücretlidir. Bir yerden bir yere gitmek için ücret ödemek zorundasınızdır.

Sosyalist cumhuriyette, ücretsiz seyahat hakkı vardır. Hiçbir ücret ödmeden ulaşım hakkınızı kullanabilirsiniz. Devlet toplu taşımaları daha konforlu ve daha kullanılabilir hale getirerek trafik sorununu bile çözer.

Burjuva cumhuriyetinde, devlet okulları gerici ve niteliksiz eğitimler verir. Bu şekilde devlet, okullardaki eğitimi niteliksizleştirerek insanlara özel okulları aşılar. Özel okulun yanında dersane eğitimlerini öne çıkarır. Bugün çoğu liseli devlet okulunda okuyorsa dershaneye gider.

Sosyalist cumhuriyette, tüm okullar nitelikli, laik ve bilimsel bir eğitim verir. Eğitimde eşitlik vardır. Özel okul yoktur. Çocukların yetenekleri erken yaşta keşfedilir ve eğitimleri yeteneklerine göre dizayn edilir.

Burjuva cumhuriyetinde, işçiler artı değer üretmek için üretim yaparlar. Sosyalist cumhuriyette, işçiler artı değer üretmezler ve kendileri için emek harcarlar.

Burjuva cumhuriyetinde, kadınlar üçüncü

sınıf emekçi kategorisindedir. Üretimden uzak tutulurlar, katledilir ve tecavüze uğrarlar. Ev içine gömülmüşlerdir, ev toplamak, çocuk yetiştirmek gibi görevler biçilmiştir.

Sosyalist cumhuriyette, çocukların belli yaşa kadar ücretsiz beslenme hakkı vardır. Tek ayrıcalıklı sınıf çocuklardır. Bu hak sayesinde kadınlar toplum için üretime daha fazla katılırlar.

Burjuva cumhuriyetinde, ücretsiz sağlık hakkı yoktur. Sağlık hakkı için yurttaşlar para ödemek zorundadırlar. Sigortalı çalışanların maaşlarından kesinti olur. Devlet hastanelerinde yeterli hizmeti alamazsınız, devlet sağlığı özelleştirmiştir.

Sosyalist cumhuriyette, sağlık tamamen ücretsizdir Yurttaşların tümü devlet hastanelerinde en iyi koşullarda sağlık hizmeti alabilirler, özel hastane yoktur bütün hastaneler kamulaştırılmıştır.

Burjuva cumhuriyetinde, üretim araçları özel mülkiyettir bir sınıfa aittir bu sınıfın adı burjuvazidir.

Sosyalist cumhuriyette, toplumsal üretim araçları toplumsal mülkiyettir, tüm halklarındır.

Burjuva cumhuriyette, gençler, kadınlar, çocuklar, işçiler kısacası bunların bütünlüğünü kapsayan halklar için mutsuz bir yaşam vardır.

Sosyalist cumhuriyette, halklar mutludur, sömürülmezler, temel yaşam ihtiyaçları ücretsiz olarak karşılanır, kardeşçe yaşarlar. YAŞASIN SOSYALİZM!

Neden Örgütlü Mücadele? Alternatif Değil Zorunluluk!

$$1^{20} = 1$$

$$10^2 = 100$$

“Neden örgütlü mücadele etmeliyiz?” bu sorunun birden çok yanıt verilebileceğini biliyoruz. İnsanlık kendinden büyük işleri yapmaya başlayalı uzun zaman oldu aslında. Kuşlardan daha yükseklere uçabiliyoruz, balıklar gibi denizlerin, okyanusların altından gidebilen denizaltılar yapabiliyoruz, artık uzaya çıkabiliyoruz. İnsanlığın son 400 yıldaki büyük gelişimine rağmen dünyamızda göçler, yıkımlar, savaşlar, sömürü ve eşitsizlikler ise durmadan devam ediyor. Dünyamızdaki kapitalist-emperyalist sistemin bağımlı bir parçası olan ülkemiz ve bu ülkenin yurttaşları olarak bizler de bu sorunlardan etkileniyoruz. Ekonomik krizin emekçilerin üzerine yıkılması, kadınların ikinci sınıf vatandaş sayılmaları, biz liseli gençliğe sirayet ettirilen gericiilik, geleceksizlik ve piyasacılık...

Bunların her birini daha detaylandırarak açabiliriz. Bu anlamda bu yazının okurlarının da bu örnekleri çoğaltabileceğinden eminim. En basiti sosyal medyada karşılaştığımız sokak röportajlarında dahi her sokaktan geçen yurttaş, halkın yaşadığı yüzlerce olumsuzluğun örneğinden söz edebiliyor. Örneğin: “Dolar 10 lira olmuş, kaynak kitaplarımızın bile parasını veremiyoruz, çocuğuma verecek harçlığım yok...” gibi birçok örnek verilebilir. Elbette ki güncel hayatta yaşadığımız bu olumsuzlukların hepsinin bugün içinde

yaşadığımız kapitalist düzenle ve iktidar-dakilerle bağı olduğunu görmemiz gerekiyor.

Yaşadığımız düzenden ve ülkeden büyük bir memnuniyetsizlik ve kaygı duyuyoruz. Bundan dolayı neden örgütlü mücadele etmeliyiz sorusuna birden fazla yanıt verilebilir ama önemli olan eşit, özgür ve adil bir yaşam için örgütlü mücadelenin zorunluluğudur!

Gençlik olarak geleceğe umutla bakacağımız, kadınların güvende ve eşit olacağı, gelir ve fırsat eşitsizliğinin olmadığı bir düzen mümkündür, ismi de sosyalizmdir!

Sosyalist bir düzende eşit olarak yaşamak için örgütlü mücadele bir tercih değil zorunluluktur. İçinde yaşadığımız toplum itibarıyla bireysel bir kurtuluş mümkün değildir. Ülkemizde yaşadığımız şehirlerde, ilçelerde, mahallelerde hep beraber yaşıyoruz. Bugün laik ve bilimsel; parasız ve eşit bir eğitim alamadığımız liselerimizde hep beraber sıra arkadaşlarımızla okuyoruz. Bu durumun kendisi en başta kapitalist sistemle, bu sistemin partileriyle hep beraber mücadele etmemizi gerekli kılıyor.

Yönetenler bize müdahale ediyorsa biz de

onlara müdahale etmeliyiz. Yurttaş olmak bunu gerektirir, yurttaş olmak iştirak etmektir, hayata ortak olmaktır. Örgütlü mücadele yalnız olmadığını bilmektir, örgütlü mücadele haklarımızı kazanmak demektir.

Ülkemizin ve kendimizin geleceğini bir avuç para babasına, yobazların gerici karanlığına, binlerce kilometre ötedeki emperyalistlere bırakamayız. Örgütlü mücadele, Nazım Hikmetlerden Deniz Gezmişlerden geliyor, bu memleket bizim demektir!

Kadınlar, üniversiteliler ve emekçiler gibi bizler de liseli gençlik olarak örgütlü mücadeleyi yükseltmeliyiz. Sınıflarda ve meydanlarda sıra arkadaşlarımıza ulaştırdığımız Sosyalist Liseliler’i daha fazla arkadaşımıza iletmeli, okullarımızda örgütlü mücadeleyi büyütmeli, her okulun her sınıfında bir Sosyalist Liseli olana kadar örgütlenmeli, Aydınlanma Okulları’na bütün arkadaşlarımızı katmaya çalışmalıyız.

Bugün ülkemizin bu harami saltanatından kurtuluşu, bizim verdiğimiz örgütlü mücadeleye bağlıdır. Sen de Sosyalist Liseliler’e katıl, hep beraber örgütlenelim ve kurtuluşumuzu büyütelim!

Emperyalizm Nedir?

Emperyalizme Neden Karşıyız?

Bugün dünyamızda yaşanan açlığın, sömürünün, yağmanın ve talanın kısacası insanlık lügatına uymayacak her türlü hareketin sorumlusu olarak karşımızda emperyalizmi görüyoruz. Sadece belirli topraklarda ve belirli alanlarda değil hayatın tümüne etki eden bu saldırganlığı dört temel ayağıyla ele alabiliriz.

İlk olarak siyasi ve politik alanlarda yaşattığı örneklerle bakabiliriz. Örneğin; ülkemizdeki hamaset yani başka bir deyişle danışıklı dövüş dediğimiz siyasette her olayda ve hamlede AKP iktidarının temsilcisi olan Tayyip Erdoğan'ın milli duyguları sömürmek ve kullanmak için ilk olarak "Eyy Amerika sen kimsin?" naraları attığını fakat durum ilerledikçe AB zirvelerinde boy gösterdiğini ve Amerika çıkarına olacak her türlü hareketi gerek gizli anlaşmalarla gerek yumuşatılmış sözlerle kabul ettiğini, Türkiye'nin sürekli Amerika'nın kanatları altında yaşam sürmesini sağlıyor. Durum sadece bundan ibaret değil. Aynı zamanda düzen muhalefetinin de her lafında ve adımında emperyalizmin boyunduruğunda kalacak bir uslu çocuğu oynadığını görebiliriz. İşte burada emekçi düşmanı politikaların izlenmesinin sebebinin de bir yandan anlayabiliyoruz.

İkinci etkisi ise ülkemizi askeri manada tamamen teslim almış olmasıdır. Topraklarımızda birçok Amerikan üssünün bulunması, her savaş ve saldırganlığında Türkiye ordusunu ileri sürmesi bunun bir kanıtıdır. Örnek olarak 1950-1953 yılları arasında gerçekleşen Kore savaşında Türkiye'yi bir

NATO ülkesi yapma vaadiyle kullandıkları ve bir sürü emekçinin sırf Amerika emperyalizminin çıkarları için can verdiği bir gerçek gözümüzün önündedir. Sadece bununla da kalmayıp Suriye'de "demokrasi" vaadiyle yine Türk ordusunu kullanmıştır. Şu anda da Afganistan topraklarında gerici ve katil Taliban'ı fonladığını ve Türkiye'nin de burada müttefiklik rolü oynadığını görebiliriz.

Üçüncü ve yine en önemli ayaklarından biri de ekonomik diktatörlüktür. Ülkemiz ekonomik olarak tam anlamıyla Amerikan doları esaretindedir. Emperyalizmin kalelerindeki her hareket topraklarımızdaki emekçilerin daha fazla sefalet içinde yaşamasını ve ülkemizin gelişmesinin önündeki seti daha da kalınlaştırmasını sağlamaktadır. Alım gücünün düşmesi, enflasyonun artması ve günden güne yükselen bu sefillik içinde emekçilerin başka bir kıtadaki ülkenin para birimini hayatında baz almasını ve buna göre yaşamasını sağlamaktadır.

Son ve özellikle yoğunlaştıkları bir kol ise kültürel dayatma ve öz kültüre yabancılaştırma yani tam anlamıyla yozlaştırma çabalarıdır. Yemek kültüründen tutun da alışkanlıklar ve eğilimler dahil her alanda yaşama müdahaleyi görebiliyoruz. Mc Donald's ve türevi yemek firmalarının insanlarımız tarafından yoğunlukla kullanılması, hayat ve yaşayış biçiminde Amerikan kültürüne özendirilmesi, gençliğin insanlığın değerleriyle uyuşmayan her çeşit bağımlılığın kucağına itilmesi bu örneklerden sadece birkaçıdır. İnsanlığın yozlaştırılmaya

çalışmasıyla ve bunun başarılmasıyla birlikte insanlık onuruna sığmayan her hareketi ve olayı da görmemiz bu derece de doğaldır. Emekçilerin, gençlerin ve kadınların bu köhne düzene karşı bilinçsizleştirilmesi ve her karşı çıkışın engellenmiş olması da bunun bir sonucudur.

Fakat ülkemiz ve dünya halkları bu karanlık tabloya mahkûm değildir! Bu tabloya baktığımız zaman gerici ve saldırgan emperyalizme karşı savaşmamız gerektiği reddedilemeyecek bir gerçektir. Fakat bu karanlık düzeni nasıl yıkacağız ve yerine insan onuruna yakışacak bir düzeni nasıl kuracağız?

Burada devrimcilerin yaptıklarından birçok ve sonu gelmez örnekler verebiliriz. Örneğin 6. Filo ülkemize geldiği zaman Denizlerin Harunların ve Sinanların ne yaptıklarına bakabiliriz. Amerikan filosunu kible edip namaz kılan sağcıların aksine o gün de devrimciler en yaraşır tavrı göstererek filoyu protesto etmiş ve emperyalizmin askerlerini denize dökmüşlerdir. Dünyadaki ilk emekçi cumhuriyeti olan Sovyetler Birliği emperyalist saldırganlığa karşı en ön safta savaşarak dünyayı Nazi belasından ve sömürülen halkları bu kölelik düzeninden kurtarmıştır. Yapılacak şey bellidir. Onlar nasıl bu karanlığa karşı örgütlenmiş ve savaşmışsa biz de bu ülkenin gençleri ve emekçileri olarak bir bir ve beraber olup topraklarımızdan bu belayı defetmeliyiz. Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvetin yenemeyeceğinin bilincinde olarak insanlık tarihine güzel ve temiz bir miras bırakmalıyız.

Gençliğin payına ise burada düşen şey sınıfının saflarında örgütlenmek, mücadele etmek ve daha fazla insanı bu karanlıktan çekip koparmak olacaktır. Biliyoruz ki gençliğin yolu emekçi sınıfının yoludur. Eğer örgütlü ve kararlı olursak aydınlatamayacağımız karanlık, yenemeyeceğimiz barbarlık yoktur. Çağrımız nettir; bütün gençliği yobazın karanlığına, yabancıнын roketine ve sermayenin saldırganlığına karşı Sosyalist Liseliler saflarında, emekten, eşitlikten, özgürlükten yana ve insan onuruna yakışır bir düzen için yani kavgamızın şairi Nazım'ın da dediği gibi gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan bir dünyayı kurmaya ve sosyalizmin bayrağını daha da yükseltmeye çağırıyoruz!

Ekim Devrimi: Hatıra Değil Kılavuz!

Tarih 25 Ekim 1917, geçici hükümetin Lenin önderliğindeki Bolşevikler tarafından devrilmesi ve iktidara gelmesiyle sosyalist bir düzene geçildi. Devrim, Çarlık rejimine ve onun temsil ettiği kilise karanlığına, büyük toprak sahipleri ile burjuvaziye karşı sömürülmüş köylü ve işçilerin devrimiydi.

Fakat bu olayı binlerce yıllık sınıf savaşım-ları birikiminden ayrı incelemek ise büyük bir hata olacaktır. 20. yüzyılın başlarında Çarlık Rusya ısrarlı olarak uyguladığı otokratik rejim yüzünden ve bünyesinde barındırdığı farklı ulusların maruz kaldığı baskılardan ötürü "uluslar hapishanesi" olarak adlandırılıyordu. Hükümetin bu baskıları etkisini çabuk göstermiş, halk yoksulluk ve hastalıklar pençesinde ölüme mahkûm edilmişti. Bu anlamıyla Ekim Devrimi sadece Ekim Devrimi ile ele alınabilecek bir süreç değil, öncesi ve sonrasıyla anlaşılması gereken bir süreçtir.

1Sonda söylenecek olanı başta söyleyelim. Dün mücadele edenler Ekim Devrimi'ni yaptılar. Şimdi yeni Ekimler için, sosyalist bir Türkiye için mücadele etmek gerekir. Ekim Devrimi bu anlamıyla bir hatıra değil, kılavuzdur. Kılavuzumuzun

gösterdiği ise örgütlü mücadeleyi büyüt-mek, emek ve fedakarlıkla yol almaktır.

1905 Devrimi

9 Ocak 1905'te Rusya'nın en büyük sanayi kenti St. Peterburg'daki Putilov Fabrikası'nda başlayan grev, diğer fabrikalarda da ses getirince buradaki greve destek veren işçilerin sayısı 140 bine yaklaşır. İşçiler, taleplerini Çar'a iletmek üzere Kışlık Saray önüne gelir ve askerler ateş açar. Kanlı Pazar olarak adlandırılacak olaylarda 22 Ocak 1905 günü binlerce kişi ölür. Ayaklanmalar sürer, silahlı ayaklanmalara dönüşür ama bu olaylar silsilesi yenilgiyle sonuçlanacaktır. 1905 Devrimi'nden sonra uzun bir dönem Rusya'daki devrimciler açısından uzun bir yenilgi dönemi olacaktır.

1905 Devrimi'nde yaşanan yenilgi Bolşevikler için bir ders niteliğindedir. Devrime öncülük yapacak ciddi, disiplinli bir öncülüğün ve programın önemini gösterir. 1905 Devrimi'nin Ekim Devrimiyle ilgisini ise Lenin'in sözleriyle açıklayalım: "1905 provası olmasaydı 1917 Ekim Devrimi asla olmazdı." Lenin'in önderliğindeki Bolşevik

Partisi, 1905 Devrimi'ni iyi çözümlemiş ve ders almışlardır. Bu anlamıyla devrim ve sosyalizm mücadelesinde yenilgilerin iyi ders çıkartıldığında bir kazanım olduğunu görmek gerekir.

1917 Şubat Devrimi

Hammadde kaynakları üzerinde tahakküm arzusuyla emperyalist tekeller, finans ve ticaret ağını kurmak için harekete geçmişlerdir. Dünyanın Avrupalı emperyalist ülkelerin egemenliğindeki kısmı 1887 yılında %67 iken 1914'e gelindiğinde %84,4 olmuş, yani dünyanın emperyalistler arasındaki paylaşımı neredeyse tamamlanmıştır. Yıl 1914'e geldiğinde Avusturya prensine bir Sırp milliyetçisinin sıkıdığı kurşuna fiilen başlayan ama temelindeki neden dünya-daki emperyalist güçlerin bir paylaşım savaşı olan 1. Dünya Savaşı başlamıştır. Rusya da 1. Dünya Savaşı'nda İtilaf Devletleri'nin, İngiliz emperyalizminin tarafında saf tutmuştur.

Konut, giyecek, yiyecek ve yakıt sorunu artıyor. İşçilerin ücretleri savaşla beraber artan enflasyonla her insanın sahibi olması gereken en temel haklar pahalılaşıyor, ulaşılmaz hale geliyordu.

Emperyalist tekellerin dünyanın kaynaklarını yağmalamak için yürüttüğü bir savaşta ülkelerin küçük bir azınlığının (patronlarının) kârı için emekçilerinin ölmesi ve öldürmesi şaka değildir. Kapitalist- emperyalist sistemin içerisinde savaşlar insanlık suçudur.

1917'ye doğru savaş iyice derinleşip ordudan firarlar, halklar hapishanesi olan Çarlık düzeninde ezilen ulusların isyanları ve işçi sınıfının grevleri fabrikalarda baş gösteriyordu. Uzun ekme kuyruklarında bekleyen ev kadınlarının 1917 şubatının Emekçi Kadınlar Günü'ne denk gelen günde başlattığı isyan "Kahrolsun Çar!", "Kahrolsun Savaş!", "Ekme k istiyoruz!" sloganlarıyla halk kitlelerine yayıldı. İsyanı bastırmaları için gönderilen Kazak birliklerinin eylemci işçilerin safına geçmesi ve garnizon birliklerinin de cepheyi terk etmesi Çar'ın daha fazla direnme şansını ortadan kaldırdı. 1917 Şubat devrimiyle gericiğin yeryüzündeki temsilcisi Rus Çarlığı işçi sınıfının mücadelesiyle tarihten silinip atıldı.

1917 Ekim Devrimi

Şubat Devrimi'nden sonra Rusya Çar'dan

kurtulmuştur. İki tane yönetim organı ortaya çıkmıştır; geçici burjuva hükümeti ve Sovyetler. Halk, Sovyetleri kendi yönetim organı olarak görüyor, onun açlığı ekmele, savaşla barışla ve topraksız yoksul köylüyü toprakla buluşturmasını istiyordu. Fakat daha ilk süreçte Sovyetler'de devrimi hedeflemeyen; savaşın, yoksulluğun ve topraksızlığın sebebi olan burjuvazi ve büyük toprak sahipleriyle yan yana yürünmesi gerektiğini düşünenler vardı. Ne de olsa artık çar gitmişti ama çarın gitmesi tüm sorunların çözümü anlamına mı gelirdi? Rusya işçi sınıfı yıllarca grevlerle, direnişlerle hakkını vermeyen mücadele ettiği patronlarla nasıl yan yana yol yürüyebilirdi? İkili bir iktidar durumu yaşanıyor ve Sovyetlerdeki Lenin'in Bolşevik Partisi dışında geçici hükümete destek verenlerin varlığı da mevcut bir durumdu.

İşte bu sorunların cevabını Lenin verecekti. Siyasi mülteci olarak yurtdışında yaşayıp, Rusya'daki mücadeleye önderlik ederken çarlığın yıkılmasından sonra Rusya'ya gelmeyi başaran Lenin, Petrograd'da tren istasyonunda büyük bir coşku ve törenle karşılandı. Kimsenin beklemediğini sözleri ise söyledi: Yaşasın sosyalist dünya devrimi!

1917 şubatına takılı kalmayıp, sosyalizme giden yolu açan Lenin ve önderliğindeki Bolşevik Partisi, Ekim Devrimi'ne gidecek olan örgütlü süreci açarlar. Ekme k, barış

ve toprak sorununu çözemeyen geçici hükümete tepkiler artarken bu tepkileri geçici hükümete dahil olmayan ve ona karşı bir cephe açan Bolşevikler örgütleyecektir. Nisan Tezleri'ni ortaya atan Lenin, işçi ve köylüleri Bolşevik Parti'nin öncülüğünde devrime hazırlar. Şubattan Ekim Devrimi'ne giden süreçte yaşanan birçok olay vardır. Bunların hepsinden burada bahsetmek zor.

25 Eylül'de Petrograd Sovyeti yönetimini Bolşevikler ele geçirdi. Lenin gizlice geldiği Petrograd'da devrim hazırlıklarını başlattı. Donbas'ta maden işçileri, Ural'da metal işçileri, Bakü'de patrol işçileri, tekstil ve demiryolu işçileri ekim ayına kadar onlarca grev yaptı, yüzbinlerce işçi sokaklarda barikatlar kurdu. Fabrikalarda yönetimi işçiler ele geçirdi. Topraksız köylüler büyük toprak ağalarına ve geçici hükümete karşı onlarca isyan çıkardı. Bolşeviklere destek artıyordu. 10 Ekim günü Lenin'in ayaklanma önerisi kabul edildi

25 Ekim (7 Kasım) 1917'de Ekim Devrimi gerçekleşmiş oldu ve 2. Tüm Rusya Sovyetler Kongresi'nde iktidar Lenin önderliğinde Bolşeviklere bırakıldı. Lenin, "Yoldaşlar, Bolşeviklerin ısrarla savunduğu işçi ve köylü devrimi gerçekleşmiştir" diyerek zaferi duyurdu.

25 Kasım: Kadınların Eşitliği İçin

Son on sekiz yıldır laiklik ilkesini ayaklar altına alıp, gerici dönüşümlerle kadınların haklarını ve yaşamlarını kısıtlamaktan, hayatlarını dar bir çembere sokmaktan gocunmayan iktidara karşı 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde de sözlerimizi bir kez daha tekrarlayacağız.

Sözlerimizi söylemeden önce 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nün, Dominik Cumhuriyeti'nden bize ulaşan kanlı bir tarihten bahsetmemiz yararlı olacaktır. Bu tarih, bir diktatöre karşı yapılan onurlu bir mücadeleyi bizlere anlatıyor. Şiddet ve kanla beslenen bir diktatörü deviren, demokrasi ve özgürlük savunucusu üç kız kardeşin mücadelesini okumamız mücadelemiz açısından önemlidir.

Askeri darbe yaparak iktidarı ele geçiren diktatör Rafael Trujillo, ülkeyi tam 31 yıl boyunca baskı ve zulümle yönetti. ABD'nin, kendisine yakın kişilerin ve burjuvaların desteğiyle uzun yıllar boyunca iktidarda kalmayı başarabilen Trujillo'ya karşı dikta rejiminden hoşlanmayanlar da vardı. Baskının olduğu yerde direnişin de her zaman olduğu bir gerçektir. Mirabel

Kardeşler olarak bilinen Patria, Minerva ve Maria rejime ve Trujillo'ya karşı birlikte direniyorlardı. Mirabel Kardeşler'in demokrasi ve insan hakları talepleri, onların Trujillo tarafından pek çok kez hapse gönderilmelerine neden oldu. Yaptığı halk konuşmalarında her fırsatta Mirabel Kardeşleri vatan haini ilan eden Trujillo, kendisini dinlemeye gelen yandaşlarına yapmaları gerekeni açık ve net bir biçimde söylüyordu. Trujillo'nun mesajlarını dikkate alan diktatör yandaşları Mirabel Kardeşler'e önce tecavüz ettiler sonra da sopalarla döverek öldürdüler. Trujillo'nun yandaşları, Mirabel Kardeşler'in cesetlerini bir uçurumdan aşağıya attı. Devlet ve medya ise bu olayın bir trafik kazası olduğunu söyledi.

Mirabel Kardeşler'in öldürülmesinden yıllar sonra, 1981 yılında, Dominik Cumhuriyeti'nde Latin Amerika Kadın Kurultayı toplandı ve 25 Kasım'ı Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü olarak ilan etti. Birleşmiş Milletler ise daha geç bir tarihte, 1999 yılında 25 Kasım'ı Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü ilan etti. Böylece 25 Kasım, Mirabel Kardeşler'in ölümlerini ve onurlu

mücadelelerini anma ve kadına yönelik yapılan her türlü şiddetle mücadele etme günü oldu.

25 Kasım'ın Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü ilan edilmesinden sonra kadına yönelik şiddet elbette ki bitmedi, sürmekte. Kadın şiddeti ve cinayetinde önceki yıllara göre büyük artış gösterirken her güne kadın cinayetleriyle uyanmaktayız. "Denizli'de kadın cinayeti: Boğazı kesilerek öldürüldü", "İstanbul'da kadın cinayeti: Eşini öldürdü, başında bekledi.", "Kayıp üniversite öğrencisi Gülistan Doku hala bulunamadı." Daha sayfalar dolduracak olan birçok haber... İstatistik verilere göre kadın cinayetleri son on yıldır üç kat arttı. Kadına yönelik şiddetin engellenmesi ancak kadın-erkek arasındaki eşitsizliğin ortadan kaldırılması ve buna yönelik politikaların üretilmesi ve hayata geçirilmesiyle mümkündür.

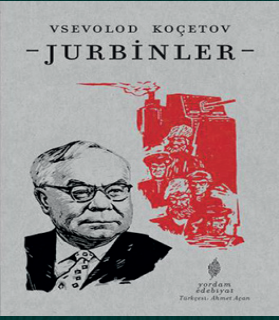
AKP iktidarı caydırıcı politikalar üretmek bir tarafa İstanbul Sözleşmesi'ne bile tahammül edememiştir. Sözleşmeye sahip çıkılması, özellikle emekçi kadınlar ve ekonomik, sosyal güvenceden yoksun, işsiz, yoksul kadınlar için çok önemlidir. Kadınları evlere hapsedenler de, onların emeklerini sömürüp ucuz iş gücü olarak çalıştıranlar da, kadınlara "ev hanımlığı" gibi misyon yükleyerek kadın emeğinin görünmez hale getirenler de kapitalizmin kucağındaki AKP iktidarındır. Bu düzen kadınları öldürmeye devam edecek fakat insanlık tarihinin, diktatörlerle, yobazlarla, padişahlarla mücadelesini, Mirabel Kardeşleri biliyoruz... Onlar kadınla erkeğin fitratı ayrı, "kadının fitratında köle olmak var" fetvasını verirken mücadelemizi kadın ve erkek devrimcilerle taçlandırıyoruz. Kadınların sokaklarda korkusuzca yürüdüğü, emeğinin hakkının verildiği, çalıştığı, ürettiği bir düzen mümkün! Miadını doldurmuş bu düzende sömürülmeye, öldürülmeye, aşağılanmaya sessiz kalmıyoruz. Kadınlar tarihte olduğu gibi bugün de bu mücadelede ön saflarda yerini almalıdır. Kadınların şiddet görmediği, öldürülmediği, insanca yaşam, eşitlikçi bir düzen ancak sosyalizmle mümkündür.

NE OKUMALI?

Kızıl Yıldız – Aleksandr Bogdanov

Bolşevik bir bilim insanı, felsefeci ve yazar olan Aleksandr Bogdanov'un 1908 yılında çıkan ve sükse yaratan bilim kurgu kitabı. "Kızıl Yıldız" olarak bilinen Mars'ta insanlık ileri bir sosyalizm düzenine geçmiş, geliştirdikleri teknolojileri ile Dünya'ya ulaşmışlardır. Sırada ise aynı ideallerle Dünya'da mücadele veren devrimcileri kendi gezegenlerinde ağırlamak vardır. Biz de merak dolu bu yolculuğa Dünyalı bir devrimcinin gözünden tanıklık ediyoruz. Yazarın ise daha o dönemden geleceğin sosyalizmini; atom enerjisi, televizyonun icadı gibi bilimsel tahminler ve detaylı betimlemeler ile anlatması hikâyeyi daha da heyecanlı kılıyor.

Jurbinler – Vsevolod Koçetov

Jurbinler, üç kuşaktan beri tersane işçisi olan Jurbin ailesinin samimi hayatını konu alıyor. Gelişen sosyalist toplumun özverili ve çalışkan emekçilerini anlatıyor bizlere. Kafa ve kol emeği arasındaki gerginlikler, erkek işçilerin kadın işçilere olan önyargıları gibi toplumsal meselelerin de sosyalist üretim ilişkileri içerisinde nasıl çözüleceğinin tavrını koyuyor. Bir yandan Sovyetler Birliği'nin savaş sonrası durumuna ışık tutarken diğer yandan nasıl bir dünya gücü haline geldiğini ve Sovyet insanının hayatını gösteriyor.

NE İZLEMELİ?

Genç Karl Marx (2017)

Film, Karl Marx'ın hayatının 1844 ve 1848 yılları arasındaki gençlik yıllarını konu alıyor. 26 yaşındayken eşi ile birlikte sürgüne yollanan Marx'ın Paris'te sürgüneyken Friedrich Engels ile tanışmasını ve nasıl yakın arkadaş olduklarını anlatıyor. Bir yandan Marx'ın bir yandan da Engels'in hayatını işliyor. Uğradıkları sansür ve baskıların yanında siyasi çalkantılarla dolu o dönemde meselenin dünyayı değiştirmek olduğunu söyleyen bu iki büyük düşünürün işçi sınıfına öncülüğünü ve Komünist Parti Manifestosu'nun çıkışına kadar yaşadıklarını akıcı bir şekilde bize aktarıyor.

Mississippi Yanıyor (1988)

Mississippi Yanıyor, 1964 yılında ırkçılığın hat safhada olduğu ABD'nin güney bölgesinde bir kasabada geçiyor. İki beyaz ve bir siyahî vatandaşın ırkçı örgüt Ku Klux Klan tarafından katledilmesi üzerine FBI'ın ölen beyaz vatandaşlar için (!) başlattığı soruşturmayı anlatan polisiye bir film. 60'larda Amerika'da siyahilerin durumunu ve yapılan ayrımcılıkları net bir şekilde anlatıyor. Temel olarak ırkçılıkla olan bir mücadeleyi anlatmasa da özgürlükler ülkesi olan ABD'nin ırkçılığı nasıl kurumsal bir yapı haline getirdiğini ve bunu nasıl anti-komünizm ile harmanlayarak yaptığını anlatan sürükleyici bir polisiye kurgu filmi.

*“Biz yenilirse kalkar yine deneriz,
diktatörler yenilirse sonları olur.”*

Sosyalist Liseliler